

STSJ de la Comunitat Valenciana de 5 de juliol de 2016, recurs 305/2013

Vigència de la tipificació de faltes greus del Reglament Disciplinari de l'Estat, aplicable supletòriament a l'Administració local, després de l'entrada en vigor de l'EBEP l'any 2007 (II) (accés al text de la sentència)

Un empleat públic va ser **sancionat per una falta greu** de l'art. 7.1 del *Real Decreto 33/1986, de 10 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Régimen Disciplinario de los Funcionarios de la Administración del Estado* (RDAE).

El TSJ sosté, en resoldre el recurs, que la promulgació de l'EBEP l'any 2007 va comportar la pèrdua de vigència dels preceptes relatius a faltes greus d'aquell reglament.

En primer lloc, recorda que el règim disciplinari previ a l'EBEP es trobava a la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la Función Pública* (LMRFP), que en el mateix sentit que el *Decreto 315/1964, de 7 de febrero, por el que se aprueba el texto articulado de la Ley de Funcionarios Civiles del Estado* (LFCE), només recollia en el seu articulat les faltes molt greus, i deixava al controvertit reglament l'enumeració de les faltes greus i lleus.

La LFCE disposava que les faltes greus i lleus es fixarien reglamentàriament. La reforma de la funció pública operada en la LMRFP ja es va vincular a preceptes constitucionals, però es va entendre vàlid el règim de faltes perquè el reglament sorgia de l'art. 89 LFCE, una llei formal, per la qual cosa el principi de legalitat en l'àmbit sancionador no es vulnerava.

L'EBEP, per contra, va significar un canvi en aquesta perspectiva, perquè va assumir-ne l'enumeració de faltes molt greus i va remetre a les futures lleis de desenvolupament la tipificació i sanció de les faltes greus i lleus. Per això, a partir d'aleshores la determinació de les faltes greus no es pot realitzar reglamentàriament. En conseqüència, el TSJ conclou que:

- **L'EBEP no contempla cap altre règim disciplinari que no sigui aquell fixat per norma amb rang de llei, estatal o autonòmica.**
- **No opera cap de les excepcions de la immediata entrada en vigor** (carrera professional, promoció interna...) ni del manteniment en vigor de determinades normes (ordenació, planificació i gestió de recursos humans), que es regula a la DF 4a de l'EBEP, **perquè el règim disciplinari és completament aliè als àmbits materials als quals es refereixen aquestes normes especials.**
- **No és possible interpretar que la cobertura que la normativa de funció pública valenciana atorga al RDAE es mantingui inalterada**, ja que el precepte en qüestió es limita a efectuar una remissió genèrica al règim disciplinari de l'Estat i es converteix també, així, en partícip de les seves limitacions.
- **No pot aplicar-se el principi de subsistència de la norma emparant-se en que els criteris de graduació de las sancions de l'art. 95.3 EBEP són en part coincidents amb els del RDAE.** El TC ja va tenir ocasió d'afirmar, en un cas anàleg respecte del *Real Decreto 884/1989, de 14 de julio, por el que se aprueba el Reglamento de Régimen Disciplinario del Cuerpo Nacional de Policía*, que aquells

critèris no contenen per sí sols els elements mínims necessaris per entendre acomplert el principi de predeterminació normativa inherent al dret a la legalitat sancionadora.

- Tot i poder-se admetre la subsistència transitòria dels preceptes discutits, es vulneraria el principi de reserva de llei de les faltes greus. A més, **la cobertura de l'art. 89 LFCE ha quedat del tot desvirtuada en haver-se derogat expressament aquest article per l'EBEP.**

Cal ressenyar que el TSJ de Madrid, en sentència de 4 de març de 2016 (recurs 643/2015) arriba a la conclusió oposada: defensa la plena vigència i aplicació del RDAE.